

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm**

**Calepino, Ambrogio**

**Basileae, 1616**

I ante R

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Iopis, *id est* regio Laconia, Steph.  
 Ioppe, *id est* *Ἰοπέ*, Ger. *Ein Ort in Palästina am Meer gegen die Stadt Jaffa*. Vulgo *Pompeia*. Vrbis est in marmora Palästinae, quae (ut quidam volunt) regia fuit Cephei Andromedae patris. Haec, referente Solino in Collectaneis, & Plin. lib. 3, fuit antiquissima omnium urbium in universo orbe, ut pote ante diluuium condita. Quod & ostendit saxum, quod vinculo suo Andromedae vestigia adhuc retinet, quam expositam deluxit (ut ait Solinus) non ita ut rumor circumtulit. Nonnulli verò alii non Ioppen Palästinae, sed aliam Iosiae urbem fuisse dicunt, ubi Andromedam marinae deluxit fuit exposita. Ovid lib. 1. de Arte amandi: Periclus Andromedam dignis potavit ab Iosia. Et Sappho ad Phaonem: Candida si non sum, placuit Cephelae Perico, Andromedae, patris fusca colore sum. Sunt tamen qui credant, eam in Aethiopia Iudica fuisse natam: circa Ioppen tamen Palästinae urbem deluxit marinae fuisse expositam.

Iordanis, *Ἰορδάνης*, Ger. *Ein Fluß in Syrien*. Fluvius in Iudaea eximia suavitatis. Perream a reliqua Iudaea dirimens, ut autor est Plin. lib. 3. cap. 5. Oritur ad radices Libani duobus fontibus: alteri est nomen Ior, alteri Dan: qui simul iuncti, Iordanis nomen efficiunt.

Ios, *Ἰος*, insula est in mari Myrtoio, una Sporadum, distans à Naxo XIIII M. passibus, qua sepultus est Homerus, oraculo iubeat: quoniam mater ejus es lo foret: ipse verò certa matre, incerta esset patri. Vide Plin. lib. 4. cap. 12.

Iospica, Oppidum in ora Liburniae, apud Plin. lib. 3. cap. 21. Prolemachus Lopicam appellat.

Iotapata, urbs, sive Iotapata, *Ἰοτάπата*, Stephano. Spinae oppidum apud Iosephum lib. 7. Antiquit.

Iovianus Pontanus, Poeta, multa scripsit tum prosa oratione, tum carmine.

Iovinianos, *Ἰοβινιανός*, Divus Maximianus voluit vocari, qui se fortiter in Illyrico gessisset.

Ipana, urbs circa Carthaginem, *Ἰπανα* Steph.

Iphares & Teledonius, filii fuerunt Periam, quos illi uno partu Peridia Idaea nymphe enixa est, quam ipse Iustinus in venatione compressit: ac postea verò in bello Troiano ab Aquilochi Nestoris filio sunt occisi.

Iphidamant, *Ἰφιδάμαντα*, & Lysippe filii, fuerunt Pionii Argivorum regis, quibus alii Mirram & Euryaleni addit: quae quum ad lunonis templum venissent, deum contumelios affecterunt, patri sui domum divinitus templi Iunonis: vel ut alii ferunt, formam suam deae pulchritudini praeferebant, à Iunone in formam veris fuerunt, ut putarent se esse vacca. Ad quas curandas accersitus est Melampus, cui pater regni partem, & alteram filiam, quam vellet, nuptiarum promisit. Placata igitur per supplicationem, & hostias Iunone Melampus Praenidas à morbo curavit, & Iphidamantem uxorem duxit. Hoc nomine appellatur etiam à Lucr. lib. 1. Iphigenia Agamemnonis filia, ex Clytemnestra: Aulide quo pacto Thyriae virginis à Iphidamanti turpavit sanguine foedè.

Iphiclus, pen. corr. sive Iphicles, *Ἰφικλῆς* Suidae, fuit Amphitryonis & Alcmena filius, eodem partu cum Hercule editus, Iolai patris sepulchrum habet Arcadiae urbem, ut scribit Pausanias: Servius: Hercules natus est cum Iphiclo Amphitryonis filio: sed quum Iuno duos serpentes immisisset Herculi: Iphiclus de curis terrore lapsus, suo vagitu excitavit patentes: qui quum surrexissent, viderunt Herculem argentem manibus angues immittos ei novercaibus odiis. Fecerunt & alii huius nominis.

Iphicrates, *Ἰφικράτης*, teste Aemilio & Plutarcho, vir Atheniensis non tantum magnitudine rerum gestarum, quam disciplina militari nobilitatus. Hic primus omnium in spoliis bello capris nomen suum inscripsit, quum antea civitatis nomen modo inscriberetur. Autor Suidae.

Iphidamas, *Ἰφιδάμας*, teste Homero lib. 11. Iliad. Antenoris filius fuit, corpore lato atq; procerò, ab Agamemnone in bello Troiano interemptus.

Iphigenia, *Ἰφίγενεια*, Agamemnonis & Clytemnestrae filia fuit: de qua ita fabulantur poëtae: Quum Agamemnon in Aulide cervum Dianae ignarus occidisset, dea irata ventorum flatibus amovit, ut Graeci navigare non possent. Quapropter cum oraculum consulerent, responsum est: Agamemnonis sanguine deam esse placandam. Mors igitur Vlysses Iphigeniam a matre abduxit, Achilli eam in nuptiam simulavit: quidquid iam immolanda esset, dea ejus miserata, cervam pro ea suppositit: virginem autem in Tauricam regionem transtulit, ubi à Thoante Rege eiusdem deae sacris praefecta est, quae humano sanguine fieri solebant. Quò quum postea Orestes Patris agitarus, & ab incolis captus venisset, iamq; esset immolanda, à forte agnitus & liberatus est: cuius huius non multò post, occiso Thoante Rege auferit, ablato scilicet Dianae simulachro, in

lignorum fauce abscondito, propter quod illam Valselidem vocant Taurum venerant in Italiam, & in Aulide gentile simulachrum locaverunt, ad scitò dea indigni templo.  
 Iphimedi, pen. prod. *Ἰφιδία*. Vxor fuit Alecti, quae compta à Neptuno filios geminos peperit, Otum & Ephialtem, qui singulis mensibus novem digitorum longitudine statura suae adiciebant: quumq; paucis annis in summa corporis molem excessissent, una cum ceteris gigantibus adversus superos bellum moventes, Apollinis & Dianae telis occisi sunt.

Iphinothus, *Ἰφινόθος*, vnus ex Centauris, apud Ovid. 12. Metam. Iphitus, *Ἰφίτης*, Puer fuit formae venustate conspicuus: qui quum Anaxaretem puellam efflidi amaret, nec illi eius amor responderet, impatientia amoris vitam laqueo sibi invenit. Quumq; iam ad sepulturam esset, Anaxarete è fenestra profudit, in saxum mutata est. Vide Iustinus hanc fabulam apud Ovid. 14. Metam. & Fuit item Iphus, puella quaedam Ciceronis ex Phraeo oppido, Lygdi & Teledusa filia, quam mater in loco uno (qui, si filia sibi nasceretur, occidit eam imperaret) immolaturu eduxerat. Quae ratione quòd à matre potest in partem fecisset, Lygdius Ianthem puellam ei deposuit. Quapropter inops confusa Teledusa, huius novissimum imperatorumque Iustinianarum die Iphidem transformavit in mare. Vide Ovid. lib. 9. Metam.

Iphitus, *Ἰφίτης*, filius Praxionidis, sive Harmonis, qui primus Olympica instituit. Iphitus item filius Euryi Oechalugae filius fuit, & frater Iolae, quem Hercules è turri praecipitavit. & Alius fuit Trojanus, de quo Virg. lib. 2. Aen. anclitatus de Iphitus & Pelias mecum.

Ipnus, *Ἰπνός*, quam alii Ipnem vocant, urbs Locorum Graecorum, Stephanus.

Ipnus, *Ἰπνός*, vel Ipnosis, Parva Regio in Samo, ubi Ipnosis Ipnosis templum erat, Steph.

Ipsicuri, *Ἰψικυρί*, populi Lugunae, Steph.

Iraphiotes, Vide ERAPHIOTES.

Irene, insula *Ἰρένη*, vide CALABRIA.

Ireliada, *Ἰρελιάδα*, vicus in Tribu Acamantide, Steph.

Iria Flavia, Oppidum est Caprororum, in ora Occidentali Tarracoenensis Hispaniae, cujus meminit Ptolemaeus lib. 2. cap. 4. & Est & Iria Taurinorum oppidum, non procul à Dentonibus meminit idem Ptolemaeus lib. 3. cap. 1.

Iripini, Populi erant ad Soractra montem: ita appellati ab Iripo, quo nomine Samitae lupum appellant, sive quòd Iripin ducent, secuti, sedes suas deserentes, ut fellus traxerit: sive quòd more luporum ex rapto viverent. Hec Servius Hispanos vocat per aspirationem in prima syllaba.

Iris, *Ἴρις*, Mendicus fuit Iphiclus, afflicta pro comitibus Ptolemaei, quem Vlysses domum reversus pugno interfecit. Hic Odyss. Huius paupertas abicit in prov. abum, ut hominem ex mendicis inopie huius paupertatem dicimus. Ovid. Ius est Iphiclus, qui non dicitur crederet erat.

Iris, *Ἴρις*, Vrbis Thellae, civis Irotis, *Ἰρῶτις* Steph.

Iris, *Ἴρις*, Vrbis à Babylone itinere dierum octo distans, apud quam est Is fluvius, in Euphrate influens: quo dicitur in edificatione murti Babylonis submunitur. Autor Herod. lib. 1.

Iris, sive (ut in quibusdam exemplaribus legitur) Iria, vicus est in meridionali latere Britanniae insulae: Vulgo ex Ptolemaeo lib. 3. cap. 3.

Iris, *Ἴρις*, cum à diphthongo, Nomen Rhetoris poëtae & philosophi, quem Philostratus in vita Iosophi dicitur. Alysium fuisse tradit. Cuius hoc fuit inventum, cuiusvis rei argumentum in diphthongo contrahere compendium.

Iris, *Ἴρις*, filius fuit Belleophontis & Arhimenes, qui quum esset bellum inter Lycias & Solymos, contra Solymos pugnavit: cecidit est.

Iris, pen. prod. Vulgo *Alis* Fluvius Flaminiae, propinquus Caesena, ut Strabo lib. 3. scribit. Lucanus lib. 2. Crudum rapax & iunctus Iripis fluvio.

Iris, pen. corr. Vulgo *Alis*, Ger. Ein Fluss in der Gegend von Orange gegen Diderang ob der Stadt Wasen in der Provinz Nodan. Fluvius à Allobroges, non procul à Convento in Rhodano influens. Vide Plin. lib. 3. cap. 4.

Iris, *Ἴρις*, *Ἰρις*, Ger. Ein Landstrich bei den mündenden Iripis in der Gegend von Caesena nahe bei dem Berg Tauri. Regio est Asiae minoris, proxima Ciliciae ad Taurum montem, quam Publius Servilius cognomento Ianicus subegit, & multas piratarum munitiones, quae in ora maritima erant, auferit. Haec Strabo libro 12, qui se Servilium vidisse scribit. Fuisse autem traditur fortunae aded cecidit, ut publice sanctorum clarus.

Iris, populi Mauriam tenentes.

Iris, Flaminiae fluvius est, qui accepto Napi, non procul à Caesena